



# MEDCLIVAR 2016 CONF

Athens, Greece Learning from the past, perceiving  
26-30 September 2016 the present, engaging for the future

Η Οργανωτική Επιτροπή του Διεθνούς Συνεδρίου MedCLIVAR2016 (<http://www.medclivar2016conf.eu/>), που συνδιοργανώθηκε από Το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, το Μαριολοπούλειο-Καναγκίνειο Ίδρυμα Επιστημών Περιβάλλοντος και το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών και πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών από την Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου 2016 μέχρι την Πέμπτη 29 Σεπτεμβρίου 2016, σας ενημερώνει για το Δελτίο Τύπου με τα επιστημονικά συμπεράσματα των εργασιών που παρουσιάστηκαν στο συνέδριο . Το Διεθνές Συνέδριο MedCLIVAR2016 είναι ένα φόρουμ για τη διάδοση και συζήτηση της προόδου στην έρευνα για την κλιματική μεταβλητότητα και την αλλαγή, τις επιπτώσεις, την προσαρμογή, τον μετριασμό και την πολιτικές λύσεις και επιλογές στην περιοχή της Μεσογείου.



## Δελτίο Τύπου

Η διακύμανση είναι χαρακτηριστικό όλων των περιβαλλοντικών μετρήσεων. Η αντιμετώπιση της ανθρωπογενούς κλιματικής μεταβολής που βρίσκεται σε εξέλιξη απαιτεί πρώτα απ' όλα την κατανόηση της φυσικής κλιματικής διακύμανσης. Η ανάλυση του θαλάσσιου και λιμναίου ιζηματογενούς αρχείου, σπηλαιοαποθέσεων, καθώς και άλλων παλαιοκλιματικών αρχείων επιτρέπει την αναγνώριση των φυσικών μηχανισμών, που συνεισφέρουν στις δραματικές αλλαγές της θερμοκρασίας, της βροχόπτωσης και της θαλάσσιας στάθμης, που διαπιστώνονται καθώς το κλίμα αλλάζει μεταξύ των διαδοχικών κλιματικών κύκλων. Οι μελέτες αυτές αναδεικνύουν, ως νέο χαρακτηριστικό, απότομες και σύντομες διάρκειας αλλαγές αποδεικνύοντας ότι το κλιματικό σύστημα έχει ανοχές που όταν ξεπεραστούν οι αντιδράσεις είναι καταλυτικές. Η ανθρωπογενής κλιματική αλλαγή αποτελεί ισχυρότερη διέγερση από την φυσική μεταβλητότητα και κατά συνέπεια δικαιολογεί ανησυχίες για τις επερχόμενες αντιδράσεις στην αύξηση των ανθρωπογενών αερίων του θερμοκηπίου.

Η μελέτη ιστορικών μετρήσεων, που καλύπτουν τις τελευταίες δεκαετίες, σε συνδυασμό με μαθηματικά μοντέλα του κλίματος για την ήδη περίοδο επιβεβαιώνει ότι σημαντικές αλλαγές βρίσκονται υπό εξέλιξη εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής στη Μεσόγειο. Τα κλιματικά μοντέλα επιβεβαιώνουν ότι οι Μεσογειακές κλιματικές αλλαγές στο τέλος του 21ου αιώνα εξαρτώνται, σε ένα σημαντικό βαθμό, από τον μελλοντικό παγκόσμιο ρυθμό εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά τη διάρκεια του αιώνα. Κατά συνέπεια η μείωση του κινδύνου από τις προβλεπόμενες αλλαγές προϋποθέτει σημαντική μείωση των GHG.

Οι διαπιστωμένες αλλά και οι προβλεπόμενες αλλαγές δεν είναι ομοιόμορφες στον Μεσογειακό χώρο. Η αναμενόμενη γενική αύξηση της θερμοκρασίας, ο περιορισμός των βροχοπτώσεων και κατά συνέπεια της διαθεσιμότητας υδατικών πόρων, η αύξηση της θαλάσσιας στάθμης και οι αλλαγές σε δείκτες μέγιστων τιμών (καύσωνα, κατακλυσμικών βροχών κλπ) αναμένεται να εκδηλωθούν τοπικά δημιουργώντας αλλαγές στην αγροτική παραγωγικότητα, στην διαθεσιμότητα νερού, στην προσβασιμότητα των ακτών και στην βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων. Αυτές οι αλλαγές θα επηρεάσουν ασφαλώς τη βιωσιμότητα των κοινωνικών ομάδων και κρατών, που θα επηρεαστούν περισσότερο από τις αλλαγές αυτές και μπορεί να συνεισφέρουν στις μετακινήσεις πληθυσμού προς τις πλουσιότερες ευρωπαϊκές περιοχές.

Διαπιστώνεται ότι δεν είναι όλες οι αλλαγές αρνητικές και υπάρχουν τομείς και περιοχές που θα διατηρήσουν ή και θα βελτιώσουν την παραγωγικότητα τους σαν συνέπεια της κλιματικής αλλαγής κατά την διάρκεια αυτού του αιώνα. Η ύπαρξη θετικών και αρνητικών επιπτώσεων σε διαφορετικές περιοχές θα δημιουργήσει μεγαλύτερες οικονομικές αντιθέσεις καθώς και μεγαλύτερα προβλήματα σε εκείνες τις οικονομίες των περιοχών που είναι αναπτυσσόμενες ή σε οικονομική κρίση και κατά συνέπεια δεν έχουν διαθέσιμους πόρους για την αντιμετώπιση των αλλαγών αυτών.

Η προσαρμογή και αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής απαιτεί την συνεργασία των επιστημόνων με τους κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς σε πολλά επίπεδα. Πρώτα σε σχέση με την αντιμετώπιση των αιχρών

φαινομένων (καύσωνες, πλημμύρες, ξηρασία) προγνωστικά εργαλεία, που χρησιμοποιούν τις υπάρχουσες κλιματικές και μετεωρολογικές πληροφορίες και προσφέρουν συστήματα προειδοποίησης στους πολίτες, βρίσκονται υπό εξέλιξη και δοκιμή. Δεύτερον, η αντιμετώπιση των μακροχρόνιων αλλαγών προϋποθέτει την εκπόνηση σχεδιασμού στους παραγωγικούς τομείς αλλά και στους τομείς της υγείας και της εκπαίδευσης σε συνεργασία με τους επιστήμονες ώστε να δημιουργήσει κοινωνική αλλά οικονομική ευελιξία που θα επιτρέψει την γρήγορη και κατά το δυνατόν ανώδυνη προσαρμογή στις πιέσεις από την κλιματική αλλαγή.

Ίσως, η σημαντικότερη μορφή επικοινωνίας επιστημόνων και κοινωνίας αφορά την πρόοδο της Συμφωνίας του Παρισιού. Η συμφωνία αυτή είναι νομικά ασθενής διότι βασίζεται σε εθελοντικές μειώσεις των εκπομπών GHG από τα κράτη που έχουν υπογράψει την συμφωνία. Η υποσχόμενη μείωση με τις παρούσες εθελούσιες μειώσεις οδηγούν σε αύξηση της θερμοκρασίας 3.4°C στην Μεσόγειο μέχρι το τέλος του αιώνα. Τόσο σημαντική αύξηση δημιουργεί σημαντικούς κινδύνους που θα είναι δύσκολο να αντιμετωπιστούν από την Μεσογειακή κοινωνία αλλά και από τα οικοσυστήματα και απειλούν να εντείνουν τις αντιθέσεις μεταξύ των Μεσογειακών χωρών. Η αποδοχή επιπλέον εθελοντικών μειώσεων δημιουργεί την ανάγκη πληροφόρησης ώστε η κοινωνία κάθε χώρας να οδηγηθεί στις μέγιστες δυνατές μειώσεις ώστε οι κλιματικές αλλαγές να διατηρηθούν σε διαχειρίσιμα επίπεδα.